

Ο όσ. Παΐσιος για την κοινωνική δικαιοσύνη και την ανθρώπινη σκληροκαρδία

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

«Σήμερα κοιτάνε να φάνε τη θέση του άλλου. Όμως πρέπει να μπαίνουμε στην θέση του άλλου. Έτσι τον καταλαβαίνουμε καλύτερα και υπάρχει περισσότερη ειρήνη.

Σήμερα όλοι μιλούν για ειρήνη και φτιάχνουν βόμβες!!

Πρέπει κανείς να ειρηνεύσει πρώτα με το Θεό και μετά να ειρηνεύσει μέσα και μετά με τον άλλο κόσμο.

...Για να πληθύνει το καλό, για να επικρατήσει το καλό με καλό τρόπο.

***

— Γέροντα, αισθάνομαι μέσα μου μία αντίδραση προς την κοινωνία, είναι άδικη και θέλω να φύγω, να πάω σ' ένα χωριό νάχω όσο το δυνατόν λιγότερες σχέσεις.

— Σήμερα έχει παραγίνει το κακό, η αδικία πλήθυνε πολύ. Πώ, πώ, πώ... (Στεναχωριόταν πολύ ο γέροντας και ξεφυσούσε, δεν μπορούσε να μιλήσει από τη στενοχώρια). Παλιά αν υπήρχε κανένα σάπιο μέσα στο καλάθι, μύριζε και τόπαιρνε χαμπάρι ο μανάβης και το πετούσε. Μπορεί να χαλούσε και το διπλανό του, το πολύ-πολύ. Σήμερα όλο το καλάθι είναι σάπιο. Σήμερα ο άλλος προδίνει το χωριό του για ένα μπουκάλι τσίπουρο. Σήμερα έχουν φτηνύνει οι άνθρωποι. Τα υλικά ακρίβυναν αλλά φτηνύναν οι άνθρωποι.

Δεν γίνεται να φύγει κανείς. Πρέπει να πληθύνει το καλό με καλό τρόπο.

***

— Γέροντα όταν γίνεται μια αδικία δεν πρέπει να αντιδρούμε, να το λέμε;

— Δεν ακούν. Εδώ ο άλλος είναι πολύ όμορφος (πνευματικά, από αρετή) και πάλι

δεν τον ακούν. Αν κάποιος είναι και λίγο άσχημος δεν τον ακούν καθόλου.

***

Καθισμένοι στους κορμούς των κομμένων δένδρων, στην αυλή του γέροντα, μια ομάδα λογικών ανθρώπων περίμεναν, ν' ακούσουν λόγο. Ο γέροντας είπε:

— Παλιά οι άνθρωποι όργωναν με τα βόδια. Μ' ένα η δύο βόδια ζούσε ολόκληρη οικογένεια. Όταν λοιπόν το βόδι γερνούσε οι άνθρωποι δεν τόσφαζαν. Από τους κόπους του, φάγαμε ψωμί σκεφτόντουσαν, το αγαπούσαν και δεν τους έκανε καρδιά να το σκοτώσουν, παρά μόνο το άφηναν ήσυχο στην γωνιά και το περιποιόντουσαν. Δηλαδή τα γεροκομούσαν. Σήμερα οι άνθρωποι άλλαξαν πολύ. Ούτε τους γονείς τους δεν θέλουν να κοιτάξουν στα γερατειά. Κοιτάνε να πάρουνε τις περιουσίες τους και μετά τους βάζουν στα γηροκομεία. Και εκεί ο καημένος ο γέρος μαραζώνει μόνος του. Δεν μπορεί να χαρεί ούτε τα εγγονάκια του ούτε τα παιδιά του. Αλλά και οι νοσοκόμες είναι σκληρόκαρδες. Κοιτάνε το ρολοί. Εγώ, σου λέει, τάδε ώρα περνάω από τους θαλάμους, και ο γέρος βρέχτηκε, λερώθηκε, χρειάζεται την πάπια, πρέπει ο καημένος να υποφέρει μέχρι νάρθει εκείνη η ώρα.

***

Παλιά οι άνθρωποι δούλευαν με τα ζώα. Αν ήταν κουρασμένο το ζώο δεν το φόρτωνε πολύ, κοίταζε να το ξεκουράσει, να το ποτίσει, να το ταΐσει, αν χτυπούσε το πόδι στεναχωριόταν ο άνθρωπος, το λυπόταν το καημένο το ζώο και κοίταζε να το κάνει καλά. Αυτά τα πράγματα καλλιεργούσαν την καρδιά, την έκαναν πιο τρυφερή. Σήμερα; Τράκαρε το αυτοκίνητο; Χάλασε το τρακτέρ; Το πάνε στο γκαράζ, το βάζουν στο οξυγόνο και κολλάνε το μέταλλο και πάει τελείωσε, δε στεναχωριέται κανένας. Αυτά τα πράγματα κάνουν την καρδιά του ανθρώπου σκληρή, σιδερένια. Δε λέω να γυρίσουμε στα βόδια!! Αλλά λέω πως σκληραίνει η καρδιά των ανθρώπων σήμερα.

***

Παλιά οι άνθρωποι δεν είχαν ψυγεία. Έτσι αν υπήρχε κάτι που περίσσευε κοίταζε κανείς να το δώσει στο γείτονα, για να μη χαλάσει. Εξ' ανάγκης θα έλεγε κανείς μάθαινε ο κόσμος να μοιράζεται, να δίνει, να σκέφτεται το γείτονα. Σήμερα αν περισσέψει κάτι το βάζει στο ψυγείο. Αυτό θα το φάω αύριο, το άλλο μεθαύριο και σκέφτεται μόνο τον εαυτό του. Κινείται δηλαδή εγωιστικά. Αυξάνει ο εγωισμός.

***

....Να κοιτάτε να μαθαίνετε, ποιοί είναι τίμιοι άνθρωποι, δίκαιοι και αυτούς να

ψηφίζετε. Σήμερα έχουμε ανάγκη όχι από έξυπνους αλλά από τίμιους ανθρώπους.

***

Εγώ, αν οι κομμουνιστές δεν ήταν άθεοι, αν δεν κυνηγούσαν τον Χριστό, θα συμφωνούσα μαζί τους. Καλό είναι τα χωράφια, τα εργοστάσια, να ανήκουν σε όλους... Όχι κάποιος να πεινάει και κάποιος να πετάει.

Αν τα υλικά πράγματα δεν μοιράζονται με το Ευαγγέλιο, στο τέλος θα μοιραστούν με το μαχαίρι.

***

Ήταν ένας κομμουνιστής εκεί στην Κόνιτσα με οικογένεια και παιδιά. Απλός, καλός άνθρωπος, βρήκε μια δουλειά... πάει η αστυνομία τον διώχνει. Βρίσκει άλλη... «τα χαρτιά σου δεν είναι εντάξει» του λένε, τον διώχνουν πάλι. Αυτή η δουλειά γινόταν.

Πάω, βρίσκω τον αστυνόμο, τον γνώριζα... «Βρέ, του λέω, τι θα κάνει αυτός ο άνθρωπος; Τον αναγκάζουμε ή να κλέψει ή να σκοτώσει». — «Έχω διαταγές, μου λέει, από ψηλά». — «Βρέ να τις βράσω τις διαταγές σου, του λέω,... αυτόν τον καημένο βρήκατε να κυνηγήσετε; Βρέ αυτοί που σου δίνουν τις διαταγές τώρα, αυτοί ήταν τα στελέχη, αυτοί ήταν οι υπεύθυνοι, και τώρα κάνουν τους σούπερ-εθνικόφρονες».

***

Λυχνάρι που τρεμοπαίζει, δεν θα το σβήσω και τσακισμένο καλάμι δεν θα το κόψω, λέει ο Θεός στην Αγία Γραφή!! Για να μην τους δώσει δικαιολογία. Γιατί θα γυρίσουν και θα πουν στο Θεό, εν ημέρα κρίσεως, «εσύ φταις που έσβησα!! Εσύ φταις που μ' έκοψες... εγώ θα ίσιωνα από μόνος μου».

Βλέπεις, αλίμονο σ' αυτούς που έχουν πολλή υπερηφάνεια και δεν πέφτουν καμμιά φορά σ' αυτή τη ζωή, για να ταπεινωθούν. Μετά πέφτουν μια και καλή από την άλλη μεριά του τοίχου... πέφτουν κατευθείαν στην κόλαση όταν πεθάνουν... Όταν η ανθρώπινη υπερηφάνεια ξεπεράσει κάποια όρια, γίνεται μετά δαιμονική υπερηφάνεια. Αυτοί οι άνθρωποι μετά δεν πέφτουν σ' αυτή την ζωή, όλα τα βολεύουν, και έτσι δεν ταπεινώνονται... Πέφτουν στην κόλαση κατευθείαν!

Πηγή: Αθανάσιος Ρακοβαλής «Ο πατήρ Παΐσιος μου είπε...», εκδόσεις «Μέλισσα», Θεσσαλονίκη 1998